मिह स्थितम् । कलशेश इति ख्यातं चन्द्रेशात् पश्चिमेन तु । यमतीर्थे नरः स्नात्वा मित्रावरुणदक्षिणे । कामलिङ्गं समालोक्य कलिकालभयं कुतः । तत्र भौम चतुर्दश्यां यस्तु यात्रां करिष्यति । अग्नि पातकयुक्तश्च यमयातां न यास्यति । नेपालाच्च महाक्षेत्रादायात् पशुपतिस्त्विह । यत्र पाशुपतो योग उपदिष्टः पिनाकिना । महता देवदेवेन ब्रह्मादिभ्यो विमुक्तये । तस्य संदर्शनादेव पशुपाशैर्वियुज्यते । करवीरकतीर्थाच्च कपालीश इहागतः । कपालमोचने तीर्थे द्रष्टव्यः स प्रयत्नतः । तद्दिलोकनमात्रेण ब्रह्महत्या विलीयते । उमापतिर्देविकाया इहागत्य व्यवस्थितः । दृष्टः पशुपतेः प्राच्यां हरेत् पापं चिरार्जितम् । लिङ्गं महेश्वरक्षेत्रादिह दीप्रेशसंज्ञितम् । उपोमापति तिष्ठेत्तु दीप्रे चेह परत्र च । भुक्तिमुक्तिप्रदं लिङ्गं दीप्रेशं काशिमध्यगम् । छायारोहणतः क्षेत्रादायातो नकुलीश्वरः । शिष्यैः परिवृतस्तिष्ठन्महापाशुपतव्रतैः । दक्षिणे हि महादेवात् दृष्टो ज्ञानं प्रयच्छति । अज्ञानं नाशयेत् क्षिप्रं गर्भसंसृतिहेतुकम् । गङ्गासागरतः सागादमरेशस्तीरितम् । लिङ्गं यद्दर्शनादेव नामरत्वं हि दुर्लभम् । सप्तगोदावरीतीर्थाद्वेणीभीमेश्वरः प्रभुः । प्रकाशते लिङ्गरूपी भुक्त्यै मुक्त्यै नयामिह । नकुलीशात् पुरोभागे दृष्ट्वा भीमेश्वरं प्रभुम् । महाभीमानि पापानि प्रणश्यन्ति हि तत्क्षणात् । भूतेश्वरात् भग्नगात्रः प्राक्तराशीदिह स्वयम् । भीमेशाद्दक्षिणे भागे तदभ्यर्च्य प्रयत्नतः । सम्यक् पाशुपताद्योगादभ्यस्ताच्च समाः शतम् । यत्प्राप्नोति फलं तस्माद्भस्मगात्रविलोकनात् । नकुलीश्वरतो देवः स्वयम्भुरिति विश्रुतः । आत्मना प्रकटीभूतः काश्यां लिङ्गाकृतिर्हरः । स्वयम्भुलिङ्गं संपूज्य स्नात्वा सिद्धिमुहे नरः । महालक्ष्मीश्वरपुरो न भूयो जन्मभाग्भवेत् । प्रयागतीर्थं निकषा प्रासादो विष्णुभः प्रभुः । वाराहस्य महानेष वरणो नाम एव हि । विन्ध्यपर्व ततः प्राप्तो देवं स्तुत्वा समागतम् । सगणं सर्विदेवञ्च मन्दराद्रत्नकन्दरात् । काशग्रां धरणि वाराहोद्रष्टव्यः स प्रयत्नतः । आपत्समुद्रसंमग्नसुरेन्द्ररथागतम् । कर्णिकाराद्वराध्यक्षः कर्णिकार प्रसूनरुक् । समस्त्रोऽयं गदाहस्त उपसर्गसहस्रहृत् । तस्माद्वरणिवाराहात् प्रतीच्यां दिशि संस्थितम् । पूजयित्वा नवाध्यक्षं गाणपत्यपदं लभेत् । हेमकूटाद्विरूपाक्षं लिङ्गमत्राविरास ह । महेश्वरादवाच्यां तु दृष्टं संसारतारकम् । गङ्गाद्वाराद्विमस्थेशं लिङ्गं हिमसमप्रभम् । ब्रह्मनालात् प्रतीच्यां च द्रष्टव्यमिह सिद्धिदम् । गणाधिपस्य कैलासात् गणा अन्ये महाबलाः । कैलासाद्रेः समायाताः सप्तकोटिमिताः प्रभो ! । दुर्गाणि तैः कृतानीह सप्त स्वर्गसमानि च । सहाराणि सत्रन्त्राणि सकपाटनिभानि च । कोटिकोटिभटाढ्यानि सर्वर्द्धिसहितानि च । सुवर्णरूप्यताम्रैश्च कांस्यरीतिकसीसकैः । अयस्कान्तेन कान्तानि रत्नान्यग्र लिङ्गान्यपि । ततः शैलं महादुर्गं तैः काशी परितः कृतम् । परिखापि कृता निम्ना मोक्षोदर्या जलाविला । मत्स्योदरी द्विधा जाता वहिरन्तश्चरी पुनः । तत्र तीर्थं महाख्यातं मिलितं गाङ्गवारिभिः । यदा संहारमार्गेण गङ्गाम्भः प्रसरेदिह । तदा मत्स्योदरी तीर्थं लभते पुण्यगौरवात् । सूर्याचन्द्रमसोः पर्वतदा कोटिगुणं भवेत् । सर्वपर्वाणि तत्रैव सर्वतीर्थानि तत्र वै । तत्रैव सर्वलिङ्गानि गङ्गा मत्स्योदरी यतः । मत्स्योदर्यां हि ये स्नाता यत्र कुत्रापि मानवाः । कृतपिण्डप्रदानास्ते न मातृरुदरेवसाः । अविमुक्तमिदं क्षेत्रं मत्स्याकारत्वमाप्नुयात् । परितः स्वर्धुनीवारिसंसारो परि वीक्ष्यते । मत्स्योदर्यां कृतस्नाना ये नरास्ते नरोत्तमाः । कृत्वापि बहुपापानि नेक्षन्ते भास्करेः पुरीम् । किं स्नात्वा बहुतीर्थेषु किं तप्त्वा दुष्करं तपः । यदि मत्स्योदरीस्नाताः कुतो गर्भभयं ततः । यत्र यत्र हि लिङ्गानि ऋषिदेवर्षिकृतान्यपि । तत्र मत्स्योदरीं प्राप्य सुस्नातो मोक्षभाजनम् । सन्ति तीर्थान्यनेकानि भूर्भुवः स्वर्गतान्यपि । न समानि परन्तानि कोऽयं मेनापि निश्चितम् । इत्थं तीर्थं कृतं तेन विभो ! । कैलासवासिनः । गणाधिपेन समहत्सु महोदरकर्मणा । भूर्भुवःसंज्ञकं लिङ्गं पर्वताद्गन्धमादनात् । स्वयमाविरभूत्तत्र तस्मात् प्राच्यां गणाधिपात् । विलोक्य भूर्भुवं लिङ्गं भूर्भुवःस्वर्गहः परे । निवसन्ति जनाः पुण्याः सुचिरं दिव्यभोगिनः । स्फाटकेयं महालिङ्गं भोगवत्या समायुतम् । सप्तपातालतलत इहायातं स्वयं विभो ! । शेषवासुकिसख्यैश्च तत्प्रासादो महानिह । मणिमाणिक्यरत्नोघैर्निर्मायि प्रयत्नतः । तल्लिङ्गं स्फाटकमयं रत्नमालाभिरर्चितम् । ईशानेश्वरतः प्राच्यां पूजनीयं प्रयत्नतः । भक्तितोऽभ्यर्च्य तल्लिङ्गं नरः सर्वः समृद्धिमान् । ज्ञा भोगभुवनसंख्या-